

НАУЧНИ ПОСТИЖЕНИЯ НА ПЕРСПЕКТИВНИ ФИЛОЛОЗИ

XI Конференция на нехабилитираните преподаватели и докторанти от Факултета по класически и нови филологии 2014
(съставител проф. д-р Димитър Веселинов) София:
Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2014. 446 с.

Андрея Крупев

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

В секция „Лингвистика“ на периодичния сборник „*XI Конференция на нехабилитираните преподаватели и докторанти от Факултета по класически и нови филологии*“ се съдържат 20 доклада. В изследванията са застъпени широк кръг от теми и проблеми от областта на морфологията, синтаксиса, лексикологията и семантиката, прагматиката, теми със социолингвистична и историко-лингвистична насоченост. В доклада си „Приносът на проф. Емил Боев за развитието на европейската тюркология“ Милена Йорданова представя ролята на основателя на Центъра за източни езици и култури за успехите на българската ориенталистика и мястото, което тя си извоюва в европейски мащаб благодарение на изследванията на тюрколога проф. Боев.

Прави впечатление, че редица работи, независимо от фокусирането си върху съвсем конкретен (на пръв поглед тесен) проблем, пряко или косвено ни препращат към решаването на приложни задачи – например в областта на чуждоезиковото обучение, на превода и др.

Маргарита Руски разглежда механизмите на топикализация и анафора в юридическия текст с акцент върху пасивните (но не само) конструкции. Представени са редица примери на френски и техните преводни еквиваленти. Подчертава се сходството на факторите във френския и българския език, определящи свързаността на информационния поток, както и водещата роля, която се пада на топикализацията на втория аргумент при избора на пасивната конструкция. Привеждат се и някои отлики между двата езика.

В доклада си Веселина Георгиева очертава възможни семантични значения и функции на частицата/предлога/наречието *på* в рамките на т.нар. *partikelverb* в шведски език. Авторката подчертава трудността при овладяването на глаголите с частица за носителите на славянските езици, като прилага редица преводни еквиваленти на български език, с които подчертава и приложния аспект на посоченото явление.

Анна Лазарова анализира употребата на прагматичната частица „бе“ в българските преводи на Аристофановата комедия „Жабите“. Въз основа на съпоставянето на различни български преводи авторката (въпреки отрицателното си отношение към „бе“) признава разпространението и функционалността на тази частица в българския език. А. Лазарова стига до извода, че употребата на „бе“ в българските преводи най-често е резултат на субективни преводачески стратегии, още повече че функционални еквиваленти на частицата по правило липсват в старогръцкия оригинал.

В работата си върху директива като част от падежната система на турския език от XIII – XV век авторката Жана Желязкова подчертава ограничената продуктивност на остатъчен директивен афикс в съвременния турски език и практическата интерпретация на директивните афикси като словообразователни афикси.

Важен проблем засяга Ирина Стрикова в своя доклад. Той е свързан с това доколко и кога в новогръцкия език съдържанието на номиналното словосъчетание с анафорична функция определя избора на определителен член или показателно местоимение като детерминатори. Изследването притежава немалък приложен потенциал.

Теодора Куцарова разглежда етимологичното декодиране на китайските йероглифи (нещо, което по правило не се използва при изучаването на китайския език като чужд) като комплексен способ за оптимизирането на овладяването на китайския правопис.

Жана Кръстева прави съпоставителен преглед на опозицията „бял – черен“ в българската и френската фразеологична система. В центъра на авторския интерес стои интерпретацията на посочените системи, носители на определено светоусещане, в рамките на двете езикови общности. Авторката стига до извода, че съвременните процеси на глобализация насърчават сближаването и уеднаквяването на символните значения в различни култури.

Аксиния Обрешкова анализира в съпоставителен план български и испански пословици с основен компонент „роднински връзки“. Пословиците се основават на емоционалните връзки, които са разположени в скала от любов до конфликт, омраза, отхвърляне.

В своя доклад Владимир Найденов проучва корпус от родствени думи в шведския, датския и норвежкия език, които покрай другите си граматични и семантични сходства се различават по род. Изследването е принос към установяването на система от синхронни правила за определяне на граматическия род в трите скандинавски езика.

Евгения Атанасова разглежда лексикалните особености на административния език в Италия. Авторката пледира за съвместяване на стремежа към демократизиране на бюрократичния език и запазването на регистровото богатство в италианския език.

Даниела Витанова спира вниманието си върху проблематиката за специализираните езици и терминологията с акцент върху теоретичната, описателната и приложната перспектива на терминологията.

Разнообразието от теми и проблеми, застъпени в разработките, тяхната задълбоченост и актуалност показват високото ниво на лингвистичните и приложнолингвистичните изследвания, провеждани в рамките на Факултета по класически и нови филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, и го утвърждават като важен филологически център за изследвания с теоретико-приложен характер в България.

SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS OF PERSPECTIVE PHILOLOGISTS

✉ **Dr. Andreas Krupa**

Department of Methodology of Foreign Language Education
Sofia University
15, Tsar Osvoboditel Str.
1000 Sofia, Bulgaria
E-mail: akrup2002@yahoo.de